

„Székelyudvarhely központja olyan, mint egy rosszul berendezett szoba” – ez a kijelentés hangzott el **Balázs Mihály** építész szájából a múlt hétvégén majdnem titokban lezajlott [II. Tematikus Építészeti Konferencián](#).

Fotó: Csedő Attila

A lokálpatrióták számára első hallásra felháborító és vérig sértő mondat igazságtartalmán érdemes elgondolkodni. Nem csupán azért, mert szerzője szakértelméhez kétség nem fér (többek közt Kossuth-, Ybl- és Prima Primiissima-díj van tarsolyában). Sokkal inkább azért, mert bizonyítja azt a tényt: egy kívülálló mindig objektívebben tudja szemlélni és látni a valóságot.

Legyünk hát bármennyire is ádáz lokálpatrióták, Balázs Mihály merész, de cseppet sem rosszmájú kijelentése jó, ha okos gondolkodásra, és nem buta, elfogult háborgásra késztet.

Udvarhelyi közismert személyeket kértünk, véleményezzék a kijelentést.

Lukács István

történelemtanár a Benedek Elek Pedagógiai Líceum igazgatója

A kijelentés sok hasonló nagyságú városra ráhúzható, de a Funar-korszak utáni Kolozsvárra is. A kisvárosokra kicsit az jellemző, mint a kis országokra – minél kisebbek, annál hosszabb a himnuszuk. A látvány lehetőségét biztosító szűk helyen akarnak mindent bemutatni; az esetleg magmaradt régi épületektől az organikus fejlődés nyomán kialakult szép dolgokon keresztül a modern giccsig. Nálunk ezt cifrázza a szocreál stílus, no meg a szobrok tömkelege.

Bosszantó, amit a város jelenkori formálói tesznek a Szoborparktól a Vasszékelyen át a rozsdás patkók oszlopáig. Egy olyan megfigyelőnek, aki a központot egységként szemléli, ez tényleg egy rosszul berendezett szoba.

Rosszul berendezett szoba a városközpont?

2011. október 26. szerda, 12:35

